

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «New Look» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 9, 14, 16, 18, 25, 26 και 35 — αίτηση υπ' αριθ. 2 932 606

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του Κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, στο μέτρο που το ΓΕΕΑ: α) υπέπεσε σε σφάλμα, καθόσον ζήτησε από την προσφεύγουσα να αποδείξει ότι το προς καταχώριση σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα, μέσω της χρήσεώς του, και σε άλλο κράτος μέλος πλην του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, β) κακώς έκρινε ότι τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία, από τα οποία προέκυπτε ότι οι λέξεις «New Look» χρησιμοποιούνταν είτε με καλλιτεχνική γραφή είτε από κοινού με άλλο διακριτικό στοιχείο, δεν ήταν ικανά να προσδώσουν διακριτικό χαρακτήρα στο σήμα αυτό, και γ) δεν απέδωσε τη δέουσα σημασία, στο πλαίσιο της συνολικής του εκτιμήσεως, στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα σχετικά με τη χρήση του σήματος στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2007 — Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ — De Francesco Import (SpagO)

(Υπόθεση T-438/07)

(2008/C 37/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa (Spa, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. de Brouwer, E. Cornu, E. De Gryse και D. Moreau, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: De Francesco Import GmbH (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση R 1285/2006-2 και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: De Francesco Import GmbH.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SpagO» για προϊόντα της κλάσεως 33 (αίτηση υπ' αριθ. 2 320 844).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Τα λεκτικά και εικονοστικά κοινοτικά, εθνικά και διεθνή σήματα «SPA», «SPA Citron» και «SPA Orange» για προϊόντα της κλάσεως 32.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της ανακοπής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών υποτίμησε τη φήμη του Spa στο Μπενελούξ και δεν έλαβε αρκούντως υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- την ακουστική και οπτική ομοιότητα των εμπλεκόμενων σημάτων·
- το γεγονός ότι η χρήση του σήματος «SpagO» για οινοπνευματώδη ποτά θίγει τη φήμη του μεταλλικού νερού «SPA», που δημιούργησε τη φήμη του βάσει της υψηλής ποιότητάς του, της καθαρότητάς του και των ευεργετικών αποτελεσμάτων του στην υγεία·
- το γεγονός ότι η χρήση του «SpagO» για ποτά θα αντλούσε αδικαιολογήτως όφελος από τη φήμη του σήματος «SPA» και της εικόνας του που έχει δημιουργηθεί από την ποιότητα και καθαρότητά του.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2007 — Coats Holdings κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-439/07)

(2008/C 37/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Coats Holdings Ltd (εκπρόσωποι: W. Sibree και C. Jeffs, Solicitors)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, παράγραφος 4, και 2, παράγραφος 4, της απόφασης, στο μέτρο που αφορούν την Coats,
- επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει το επιβληθέν στην Coats με το άρθρο 2, παράγραφος 4, της απόφασης πρόστιμο, και
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Coats.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2007) 4257, τελικό, της 19ης Σεπτεμβρίου 2007, στην υπόθεση COMP/E-1/39.168 — ΡΟ/Μεταλλικά και πλαστικά είδη ψιλικών: Φερμουάρ, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα παρέβη, μαζί με άλλες επιχειρήσεις, το άρθρο 81 ΕΚ μέσω, μεταξύ άλλων, της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικών με τις τιμές, του καθορισμού ελάχιστων τιμών και της κατανομής των αγορών.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η συνολική εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους της Επιτροπής εμφανίζει στοιχεία προφανούς πλάνης. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς ότι η προσφεύγουσα αποτελούσε μέρος διμερούς συμφωνίας με την Ryan περί κατανομής των αγορών μεταξύ Ιανουαρίου 1977 και Ιουλίου 1998.

Επικουρικός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οποιαδήποτε παράβαση εξακολούθησε να υφίσταται μετά τις 19 Σεπτεμβρίου 1997 ούτε ότι υπήρξε οποιαδήποτε μεμονωμένη παράβαση διαρκούσα μέχρι τις 15 Ιουλίου 1998, η οποία να επιτρέπει στην Επιτροπή την επιβολή προστίμου στην προσφεύγουσα για παράβαση διάρκειας 21 ½ ετών.

Η προσφεύγουσα επίσης, επικουρικός, προσάπτει στην Επιτροπή την προσβολή των θεμελιωδών διαδικαστικών δικαιωμάτων της να εξετάσει ή να ζητήσει να εξετασθούν μάρτυρες κατηγορίας σε διαδικασία ποινικού χαρακτήρα, τα οποία απορρέουν από το άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο δ', της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επικουρικός, ότι η Επιτροπή έσφαλε καθόσον εφάρμοσε μηχανικά έναν πολλαπλασιαστή 215 % επί του βασικού ποσού του προστίμου για διάρκεια 21 ½ ετών, αντί να κάνει χρήση της προβλεπόμενης στις κατευθυντήριες γραμμές για την επιβολή προστίμων διακριτικής της ευχέρειας.

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Ryanair κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-441/07)

(2008/C 37/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: E. Vahida, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να διαπιστώσει, κατά το άρθρο 232 ΕΚ, ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις της από τη Συνθήκη ΕΚ διότι δεν έλαβε θέση επί της καταγγελίας την οποία της υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 3 Νοεμβρίου 2005 και την οποία ακολούθησε έγγραφο οχλήσεως της 2ας Αυγούστου 2007·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει το σύνολο των εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία έχει υποβληθεί η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ακόμη και αν, κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής, η Επιτροπή προβεί σε ενέργειες οι οποίες, κατά την άποψη του Πρωτοδικείου, αίρουν την ανάγκη εκδόσεως αποφάσεως ή αν το Πρωτοδικείο απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη· και
- να λάβει κάθε περαιτέρω, πρόσφορο κατά την κρίση του, μέτρο.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κυρίως, ότι η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε επιμελή και αντικειμενική εξέταση της καταγγελίας την οποία υπέβαλε, με την οποία ισχυρίστηκε ότι το Ιταλικό κράτος χορήγησε παράνομη ενίσχυση στη Volare, υπό τη μορφή πλεονεκτημάτων, συνισταμένων στη διαγραφή χρεών ύψους περίπου 20 εκατομμυρίων ευρώ, οφειλομένων από τη Volare σε ιταλικούς αερολιμένες, και σε εκπτώσεις σε τέλη αερολιμένων και δαπάνες καυσίμων. Εναλλακτικώς, ως επικουρικό ισχυρισμό, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει θέση επί της καταγγελίας της με την οποία ισχυρίστηκε ότι εχώρησε δυσμενής διάκριση θίγουσα τον ανταγωνισμό και, επομένως, παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα μέτρα τα οποία αφορά η καταγγελία της συνιστούν κρατική ενίσχυση, πληρούσα όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, σε περίπτωση που το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι κάποια από τα χορηγηθέντα στη Volare πλεονεκτήματα δεν μπορούσα να καταλογισθούν στο κράτος διότι οι ιταλικοί αερολιμένες καθόρισαν τα τέλη τους κατά τρόπο αυτόνομο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τέτοια πλεονεκτήματα ισοδυναμούν με θίγουσα τον ανταγωνισμό δυσμενή διάκριση που δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από αντικειμενικούς λόγους και, επομένως, αντιβαίνει στο άρθρο 82 ΕΚ.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (!) και με τον κανονισμό (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής (?), να εξετάσει προσεκτικά τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που της επισήμανε η καταγγέλλουσα προκειμένου να αποφασίσει, εντός ευλόγου χρόνου, αν πρέπει να κινηθεί διαδικασία προς θεμελίωση της παραβάσεως ή να απορρίψει την καταγγελία. Η Επιτροπή δεν έλαβε απόφαση αφού παρέλαβε την καταγγελία, επιβεβαιώνουσα την παράβαση ή απορρίπτουσα την καταγγελία, κατόπιν πληροφόρησε της καταγγέλλουσας κατά το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004, ούτε, τέλος, εξέδωσε πλήρως αιτιολογημένη απόφαση προβλέπουσα ότι δεν θα δοθεί συνέχεια στην καταγγελία λόγω ελλείψεως κοινοτικού ενδιαφέροντος.